

[Christmas Møller.]

nister naturligvis bygger paa en Række Oplysninger af fortrolig Karakter, som staaer til Regeringens Raadighed, saa maa den højtærede Minister jo ogsaa forstaa, at et Parti, som vel ikke kan siges at vurdere den nuværende Regerings Politik i al Almindelighed saa særdeles højt, maa sige hertil, at det da ogsaa maa være Ministerens Opgave at give — eventuelt i et lukket Møde, formet paa den ene eller den anden Maade — Rigsdagen, som jo dog skal træffe sin Afgørelse, klar Besked om, paa hvilket Grundlag man fremsætter saa skarp en Udtalelse som denne.

Til den højtærede Udenrigsminister vil jeg gerne sige følgende: Den højtærede Udenrigsminister benægtede ikke — og der er jo ikke meget, den højtærede Udenrigsminister mere benægter, saaledes har Livet alligevel lært ham en Del —, at det vilde kunne komme dertil, at Handelstraktaterne, i hvert Fald nogle af dem og de vigtigste af dem, skulde opsiges, den højtærede Minister vilde blot gerne have det saaledes, at man ogsaa paa dette Omraade saa Tiden an. Og den højtærede Minister benyttede som særligt Argument overfor mig dette: hvis man opsigte Handelstraktaten med Tyskland, hvorledes vil det saa gaa med Landbrugseksporten dertil, som dog har nogen Betydning; i alt er der udført for ca. 40 Mill. Kr. Slagterivarer og andre Landbrugsvarer i den sidste Tid. (*Udenrigsministeren* [P. Munch]: 3 Maanedre). Ja, indenfor 3 Maanedre 40 Mill. Kr. Jeg er naturligvis enig med den højtærede Udenrigsminister i, at dette Beløb, navnlig som Tiderne er, er af overmaade stor Vigtighed for os. Men det er mig ubegribeligt, at den højtærede Minister aldeles ikke derved stiller den dog stadig meget betydelige *Indførsel* her til Landet fra Tyskland. For Aaret 1931 var der for 180 Mill. Kr. Salg til Tyskland og for 490 Mill. Kr. Køb i Tyskland. Hver eneste Gang vi drøfter vort Samhandelsforhold til Tyskland og Spørgsmaalet om Faren ved at opsigte Handelstraktaten, siger den højtærede Udenrigsminister: Nej, det gaar ikke, for saa vil der straks blive lukket eller kontingenteret eller toldet paa vore Varer, idet han ser fuldkommen bort fra, at for Tyskland maa dog Salget til os, det sidste Aar paa ca. 500 Mill. Kr., have en overordentlig stor Betydning; naturligvis har det en tilsvarende Betydning for det tyske Erhvervsliv, som Købet af Varer her fra Landet har for det danske Erhvervsliv. Derfor siger jeg til den højtærede Udenrigsminister, som i Sandhed under denne Forhandling ikke

har været ængstelig ved at udtale sig meget aabent om udenrigspolitiske Spørgsmaal, at jeg jo nok synes, at den højtærede Minister vilde gøre større Nytte, om han gav til Kende, ikke, at vi blot vilde finde os i en saadan Behandling fra tysk Side, som vi har fundet os i, men at vi vilde overfor saadanne Forholdsregler fra tysk Side tage Repræsalier.

Den højtærede Udenrigsminister sluttede paa det Punkt, hvor ogsaa den højtærede Handelsminister sluttede, nemlig med at sige, at man maatte se Tiden an, Opgaven var alene den at holde ud. Jeg gentager, hvad jeg sagde i Gaar — idet jeg er enig med de foregaaende Talere i, at Tiden og maaske navnlig det nuværende Øjeblik ikke egner sig alt for godt til lange og store Taler, men meget mere til at søge at finde Vej frem mellem Partierne, hvilket jo vil være en uhyre vanskelig Opgave —, at det tror jeg ikke, der kan være nogen som helst Tvivl om, at det nuværende System maa man ved den Ordning, der træffes, i den Forstand se Enden paa, at man maa kunne se, at andre Midler, først og fremmest Toldmidler, skal tages i Anvendelse.

Jeg vil dernæst gerne gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Pinstrup, og det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal. Jeg vil gerne sige til de ærede Medlemmer under eet, at naar det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal rejser det Spørgsmaal, hvorfor man saa meget beskæftiger sig med det ærede Medlems Skyld i Valutaattestordningen, saa er Grunden hertil den, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal fører en Agitation frem, hvorunder han lader fuldkommen haant om, at det var ham, der først rejste Valutaspørgsmaalet, og ogsaa lader fuldkommen haant om, at Sterlingparitetskursen var i første Række Landbrugets Kurs her i Landet, saaledes som jeg fremhævede det i Gaar. Og naar Sandheden er den, at Sterlingparitetskursen var Landbrugets og det ærede Medlems, naar Sandheden er den, at det ærede Medlem, oven i Købet udenom det andet Oppositionsparti, førte Regeringen ind i Valutaattestordningen, hvor kan man saa nogle iaa Maanedre efter gaa ud i Landet og sige: Vi har en Ordning i dette Land som ikke i noget andet Land! Hvor kan man saa gaa ud i en Agitation som den, det ærede Medlem Hr. Pinstrup var ude i her, og sige, at man ikke faar, hvad Sterling er værd, skønt man samtidig siger, at Sterling skal helst ikke være meget mere værd? Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal siger her i Dag: Mit Parti — nemlig Partiet Venstre — har først og alene vist